

Vývar z předchozího dne se povedl a tak mám k dispozici hektolitry základu na domácí Pho-bo. Tentokrát i s masem. Scípni bacile. A! Ešče něco mám. Velkou kost z toho vývaru. Koukám na kost, koukám na Fleky. A to se bude hodit!! Je to lákavý, je to velký, to hned nesežere!! A tak opět při přípravě zázračný polívky věnujeme těch pár minutek potrérování se.

Když vezmu kost do ruky, maďarsko - germánská frakce se rozpohybuje. "Jooo, zaaaábavička!" raduje se Rumíček. "Joooo, žrádlo!" hýká Talimůra. "Nenech se vysmát, Tupoflekoune. Tuhle kost neposvačíš." hodí směrem k Flekům pohled profesor Rumenige. "Proč ne?" hýkne Talimůra. "Páč Ti to nedovolí." "Se budu ptát tak!" hodí zadkem Talimůra a hopsá nadšením.

"Mno, takže přátelé - MÍSTO!" dovolím se vložit do debaty s kostí v ruce. "COOO-ŽEE?" nevěří vlastním uším Talimůra. "Neslyším, neslyším, Tupofleky tu hrozně hlomozej, vůbec nevím, co říkáš....he?" tváří se Rumíček. Položím kost na linku a pro neslyšící zopakuju "MÍS-TO!!! VO-BA! Nebo nebude nic." Zajedou tam jak nůž do másla. Dojdu do předsíně a vrátím se, protože Talimůra vykukuje za lednici. Nasadím ksicht č. 24 a pro nechápavé se zeptám "CO máš dělat?" Hlava se ztratí, aby zase vykukla. Mnoo, tak nic, holt. Já se vracím do kuchyně a kost na linku, neříkám nic. Tali se taky vrací - do polohy lehni a celým tělem na pelíšek. "Dobře." a dojdu do předsíně položit kost na zem.

"Tali čeká, Rumíček de!" Rumíček vypochoduje z pelíšku a jde důležitě do předsíně, podívá se, jestli se doopravdy dívám. Ne aby podváděl, ale aby se ujistil, že jsem jeho vzorovaný chování dostatečně dobře viděla □ . Dojde ke kosti, odmítavě otočí hlavu a jde zpátky. "Sееееš výbornej, výbornej Rumíčku." a kousek sekaný následuje pochvalu. Talimůra nadsakuje na pelíšku nedočkavostí.

"Rumíček čekáá, Talinka de!" Tali se řítí ke kosti hubu odklopenou přes hlavu, aby to vdechla. "Talii, ne-e, ne-eee." "Co ne? Je to na zemi? Vopuštěný? Tak to nikdo nechcete, a já ji chci!" "NE, Tali, ne-e." Tali kost pustí!!!! "Sееееš výýýborná, výýýborná Talinko!" a sekačka následuje pochvalu. Sekačka je dobrý platidlo, takže při tréninku docílíme pro párkrát i toho, že Tali vpochoduje do předsíně stejně důležitě se tváříc jako Rumíček, aby s očima do zatáky otočila od lákadla hlavu a napochodovala sama od sebe zpátky do kuchyně. "JOOOO seееееš vy-ni-ka-jícííí! Seš močikovní holčička, močikovní."

“JOOOOOOOOOOOOO SEM, SEM VÝÝÝBORNÁÁ!” , souhlasí Talimůra a skáče mi na hlavu.

“Taaak, šikovní jste byli, pojdte sem ,pojdte, tady máte ještě piškůtek a konec, končíme, jde se zase spinkat.” sdělím zdravotnickému personálu a jdu si nalít Pho-bo, nasekám si tam cibulku, stříknu kapek citronku.... pěkně prohřát dutiny, a šup zas do peří, tohle toho šmejda bacilovýho musí udolat. Jak se ukázalo, je Pho-bo výborný nejen na bacily, aletaky na trénink ☐ .